

KULTURNÍ KALENDÁŘ

města

HRANIC

Duben 1961

Vydává Osvětová beseda v Hranicích — Cena 50 hal.

KULTURNÍ KALENDÁŘ NA DUBEN

- 5. st Beseda se starými členy KSČ. ZK Sigma.
- 5. st Finále soutěže BSP. ZK HCV.
- 6. čt Agitační umělecká skupina. ZK Sigma.
- 13. čt Abonentní koncert MF. Nora Grunlíková. Hudební škola, 15 hodin, výchovný, 20 hod. večerní.
- 13. čt Lidová akademie. J. Schuster: Revoluční Kuba.
- 14. pá Pěveckohudební koncert Sigma — Jurik.
- 16. ne Beskydské divadlo. Kubátová: Skleněná panna. Sokolovna.
- 20. čt Vzpomínka na V. I. Lenina. ZK Sigma.
- 21. pá Vzpomínka na V. I. Lenina. ZK HCV.
- 22. so Skupina satiry AUS VN. DU.
- 24. po Beseda na téma: Hranice před 40 lety. MěstLK-OB.
- 27. čt Agitační umělecká skupina pro BSP. ZK Sigma.
- 29. so Předmájová veselice. Sokolovna.
- 30. ne Lampiónový průvod v předvečer 1. máje.

KULTURNÍ PROGRAM V ČS. STÁTNÍCH LÁZNÍCH TEPLICE NAD BEČVOU

1. so v 19,30 v lázeňském domě: HUDEBNÍ BESÍDKA žáků hudební školy B. Smetany v Hranicích. Orchester řídí s. řed. J. Knypl.
2. ne v 15 hod. v lázeňském domě Bečva: VALAŠSKO TANČÍ A ZPÍVÁ. Účinkuje krojovaný soubor „Bača“ — ZV ROH ČSD Val. Meziříčí.
6. čt v 19,30 hod. v sále Sokolova KLAVÍRNÍ KONCERT JIŘÍHO TOMANA.
7. pá v 19,30 hod. v sanatoriu: HUDBA A POEZIE. Účinkují členové DOS Olomouc, Božena Ministrová, Alois Ostr, Ad. Vozka.
8. so v 19,30 hod. v sále Sokolova: JARO V HUDBĚ. Účinkují Milena Štaffová, Rudolf Kasl, Mir. Melkus a Irma Horská.
9. ne v 15,00 hod. v lázeňském domě Bečva: OPERNÍ HUDBA, hraje smyčcový orchestr ZK Sigma Hranice, řídí s. R. Klivar.
12. st v 19,30 hod. v lázeňském domě Bečva: PROCHÁZKA OPERETAMI. Hraje smyčcový orchestr ZK Sigma Hranice, diriguje s. R. Klivar, zpívá Věra Šabacká.
15. so v 19,30 hod. v sále Sokolova: HOUSLOVÝ KONCERT NORY GRUMLÍKOVÉ. U klavíru Jiří Hubička.
20. čt v 19,30 hod. v lázeňském domě Bečva: 100 MINUT DOBRÉ NÁLADY. V estrádním pásmu účinkuje soubor DOJW Prostějov.
21. pá v 19,30 hod. v lázeňském domě Bečva: SLOVÁCKO TANČÍ A ZPÍVÁ. Účinkuje Slovácký krúžek ZV ROH lázní Teplice n. B.
22. so v 19,30 hod. v lázeňském domě Bečva: JARO V PÍSNI A BALETU. Účinkují členové baletu studia závodního klubu Koh-i-noor.

23. ne v 15,00 hod. v lázeňském domě Bečva: POPULÁRNÍ HUDBA. Hraje smyčcový orchestr ZK Sigma Hranice, řídí s. R. Klivar.
26. st v 19,30 hod. v lázeňském domě Bečva: HUDBA KLASIKŮ. Hraje smyčcový orchestr ZK Sigma Hranice, řídí s. R. Klivar, zpívá Věra Šabacká.
29. so v 19,30 hod. v sále Sokolova: PĚVECKÝ KONCERT MICHALA ZABĚJDY, spoluúčinkuje Dagmar Horníčková — zpěv, u klavíru Vlad. Mencl.
30. ne v 15,30 hod. v lázeňském domě Bečva: VALAŠSKO MOJE, ZDRAVO DUĎ. Účinkuje 35členný krojovaný soubor JŠŠ Vsetín, hraje cymbálová muzika ze Vsetína.

Každé pondělí a úterý promítáme celovečerní filmy.

VLADIMÍR ILJIČ LENIN V LITERATUŘE

22. dubna vzpomene 91. výročí narození V. I. Lenina. Chtěli bychom vás při této příležitosti upozornit nejen na všechny Leninovy spisy, které najdete v městské lidové knihovně, ale také na knihy, v nichž nejbližší přátelé, spolupracovníci i dělníci, s nimiž Lenin byl ve stálém styku, vzpomínají na něho jako na velkého politického vůdce i jako skromného, prostého člověka.

Ucelený obraz o životě Vladimíra Iljiče Lenina nám podává jeho životopis, vydaný Institutem marxismu-leninismu při ÚV KSSS. Tento obsáhlý svazek poučí čtenáře i o jednotlivých pracích Leninových, jsou v něm podány obsahy i rozbor doby vzniku článků a statí.

Knihy „Lenin v obrazech“ nám dává poznat milou tvář přímo při projevech, jednáních a rozhovorech se soudruhy i v soukromém životě. O tom, jak byly pořizovány snímky V. I. Lenina vypráví ve vzpomínkách P. A. Ocup „Jak jsem fotografoval Lenina“:

Poprvé jsem Vladimíra Iljiče uviděl 28. října (10. listopadu) 1917. Šel rychle po chodbě Smolného v plášti přehozeném přes ramena, se stohem spisů v rukou. Přistoupil jsem k němu a požádal o dovození, abych ho mohl vyfotografovat.

„Teď to nemá smysl, soudruhu,“ odpověděl mi. „Až budu vypadat jako obyčejně, pak prosím.“

Bylo to brzy po návratu Vladimíra Iljiče Lenina z Finska, kde se skrýval před ochrankou Prozatímní vlády a z konspiračních důvodů si musel oholit bradku.

Nezapomněl jsem na slib Vladimíra Iljiče. Požádal jsem sekretářku, aby mu to připomenula. Za několik minut mě pozvali do Leninovy pracovny.

„Jak dlouho bude fotografování trvat?“ zeptal se Vladimír Iljič.

„Pět až deset minut, víc ne“.

„Dobrá, fotografujte.“

Mezitím co jsem si připravoval aparát, vzal Vladimír Iljič „Pravdu“ a zahloubal se do čtení. Postavil jsem stativ, zaostřil objektiv a neztrácije čas, měnil jsem rychle desky. Udělal jsem tři snímky. Vladimír Iljič dočetl, odložil noviny, omluvil se, že mne zdržel, a požádal, abych začal fotografovát. Vzal jsem ho ještě několikrát a odešel jsem.

Nazítí, když jsem přinesl hotové snímky a Vladimír Iljič si je prohlédl, podivil se:

„Odkud jsou tyhle, ty s novinami?“

Vysvětlil jsem mu, jak jsem je udělal. Usmál se:

„Jste nebezpeční lidé, vy fotografové!“ řekl, pak dvě fotografie podepsal a daroval mi je. Mám ty snímky dodnes a opatruji je jako největší poklad.

Své bohaté vzpomínky na Lenina líčí Naděžda Konstantinovna Krupská, která s ním prožívala všechny útrapy vyhnanství před revolucí i všechny boje a vítězství v mladém sovětském Rusku.

S velkou láskou vzpomínají také dělníci závodů v Moskvě i celém Rusku, kam Lenin často dojížděl. Např. A. Koňkovová z továrny „Skorochoď“ v Petrohradě vzpomíná na první setkání s Leninem:

Pamatuji se na jasný májový den roku 1917. V moskevskonarvském obvodu se konalo veřejné shromáždění, na němž měl promluvit soudruh Lenin.

Pracovala jsem v továrně „Skorochoď“. U nás bylo 7000 dělníků. Mezi nimi byli eseři, menševici a anarchisté.

Soudruh Lenin tehdy právě přijel do Ruska.

Pamatuji se na jeho první slova:

„Soudruzi, v Rusku máme revoluci. U moci je Prozatímní vláda, co však dostali dělníci?“

„Dělník bude moci převzít kontrolu nad výrobou a rolník nad půdou teprve tehdy, až budou společně hájit vymoženosti revoluce. Rolníci musí převzít od statkářů půdu a dělníci od kapitalistů výrobu. Veškerá moc musí náležet sovětům dělnických, vojenských a rolnických zástupců . . .“

Všichni naslouchali jeho slovům s neobyčejnou pozorností. Mluvil prostě a srozumitelně. Rezoluci, kterou navrhli bolševici, přijala většina.

Od té doby si tyto masy Iljiče zamilovaly a všechny pomluly nepřátel se rozplynuly. Nebylo jedné schůze a jednoho zasedání, aby nebylo na nich vzpomenu to soudruha Lenina.

Dělník A. A. Ingelman, rovněž z Petrohradu, z Baltického závodu vypráví, jakým postrachem byrokratů byl Lenin:

V roce 1918 (byl jsem tehdy předsedou závodního výboru Baltického závodu) přicházelo ke mně velmi mnoho žádostí od nemocných a invalidních dělníků, aby jim byla vyplácena penze.

Přesto, že jsme chodili po všech možných institucích, v Petrohradě jsme nepořídili. Na společném zasedání delegátů všech závodů pracujících pro námořní loďstvo bylo rozhodnuto, aby se jelo přímo k Iljičovi. Tak jsme to také provedli.

Místnost, kde zasedala rada lidových komisafů, nebyla velká. Bylo to nedaleko Iljičovy pracovny. Seděli jsme tam dost namačkání.

Jako první bod jednání zařadil soudruh Lenin naši záležitost. Mluvil Šmidt, Krasikov a jiní a my také.

Vladimír Iljič navrhl, aby byla žádost dělníků hned vyřízena a aby bylo přísně prozkoumáno, proč byla tak dlouho protahována. Viníky pak předat soudu.

Velmi srdečně vzpomíná Štěpán Gil, který přicházel s Vladimírem Iljičem denně do styku — jako jeho fidič.

Ráno na chatě, když jsem chystal auto k odjezdu, často mi Vladimír Iljič pomáhal, a nejen radami, ale prací, rukama. Pokud jsem se zabýval motorem, Iljič stál s pumpou u nohy a pumpoval vzduch do pneumatik. A dělal to energicky, s požitkem.

Jindy zase při jízdě, třeba někde na kaširské nebo jiné silnici, se nám přihodilo, že jsem musel zastavit auto a měnit kolo nebo se štourat v motoru. Vladimír Iljič klidně vystoupil z auta, vysoukal si rukávy a pomáhal mi jako opravdový pomocník. Na mě prosby, aby se nenamáhal, odpovídal žerty a pokračoval v práci.

Soudruh Lenin se ke všem čestným lidem choval dobrosrdečně a všude, kde se setkal s bezprávím — napravoval je. Proto byl oblíben všemi, s nimiž se kdy setkal a proto knihy vzpomínek nikdy nebudou úplně, i když mají stovky a stovky stránek.

Blízcí političtí spolupracovníci Leninovi s láskou a obdivem vzpomínají již na jeho vzácné vlastnosti a organizační schopnosti dlouho před rokem 1917. V. M. Smirnov vzpomíná na setkání v emigraci ve Finsku:

Jednoho pozdního listopadového večera roku 1905 jsem zašel s N. J. Bureninem k finskému aktivistovi, docentu a později profesoru finské university Gunnaru Kastrenovi. Několik minut před tím přijel k němu ze Stockholmu V. I. Lenin, jenž se vracel ze zahraničí do Ruska. Mladšího Kastrenova bratra, studenta a kandidáta Ulu Kastrena poslali aktivisté zvláště do Stockholmu, aby pro jistotu Vladimíra Iljiče na cestě ze Stockholmu doprovázel. Vzpomínám si, že o tuto službu žádal aktivista N. J. Burenin. První rozhovor s Vladimírem Iljičem trval asi půl hodiny. Pamatuji se, že než Lenin přijel, byl jsem trochu nervózní, že se mám setkat s autorem spisu „Co dělat?“ a vůdcem naší strany. Avšak potom jsem měl dojem, jako bych

hovořil se starým známým. Mluvil s námi prostě, soudružsky, hlavně o své cestě, což nás ostatně v té chvíli obzvlášť zajímalo. Již tehdy mě překvapila dobrosrdečnost a přirozená prostota jeho vystupování, veselý, nakažlivý smích a trochu ironický úsměv, pro Iljiče tak charakteristický.

HISTORICKÝ KALENĀŘ NA DUBEN 1961

4. Státní svátek Maďarské lidové republiky (osvobození Sovětskou armádou roku 1945).
6. 1876 se narodil zasloužilý umělec Rudolf Deyl, herec a spisovatel, nositel Řádu práce — 85. výročí.
1896 zahájeny první moderní Olympijské hry v Athénách — 65. výročí.
11. 1936 zahájen VII. sjezd KSČ — 25. výročí.
Den Mezinárodní solidarity osvobozených politických vězňů a bojovníků proti fašismu.
14. Den solidarity s bojující mládeží Španělska.
15. Den africké svobody (podle rozhodnutí konference v Akkře 14. 12. 1958).
16. 1886 se narodil Ernst Thälmann, vůdce Komunistické strany Německa (umučen nacisty 18. 8. 1944) — 75. výročí.
17. 1894 se narodil Nikita Sergejevič Chruščov, předseda rady ministrů SSSR a první tajemník ÚV KSSS — 67. výročí.
19. 1946 zahájen I. celostátní sjezd ROH — 15. výročí.
22. 1870 se narodil Vladimír Iljič Lenin (zemřel 21. 1. 1924) — 91. výročí.
29. 1876 se narodil národní umělec Václav Vydra, herec (zemřel 7. 4. 1953) — 85. výročí.

PROGRAM HRANICKÝCH KIN

KINO SVĚT:

- 1.— 6. Jarní povětrí. ČSSR. Mládež od 10 let.
- 7.— 10. Nalezená stopa. SSSR. Mládež od 10 let.
- 11.— 13. Vystěhovalci. Mexiko. Mládeži nepřístupno.
- 14.— 20. Nikdo mě nemá rád. Francie. Širokoúhlý. Mládež ne.
- 21.— 27. Policejní hodina. ČSSR. Mládež ne. Krátký film: Národní umělec S. K. Neuman.
- 28.— 30. Na pochodu se vždy nezpívá. ČSSR. Širokoúhlý. Mládež ano.

Kino hraje denně v 19,30 hodin, v neděli a úterý v 17 a 19,30 hodin.

KINO OKO:

- 1.— 3. Vosí hnízdo. Francie. Mládež ne.
- 4.— 6. Ortel. Polsko. Mládež ne.
- 7.— 13. Cirkus jede. ČSSR. Barevný. Mládež ano.
- 14.— 17. Dvojitý zápas. NDR. Mládež ano.
- 18.— 20. Pevnost Mamula. Jugoslávie. Mládež od 10 let.
- 21.— 24. Bílé noci. SSSR. Barevný. Mládež od 10 let.
- 25.— 27. Májová bowle. NDR. Barevný. Mládež od 10 let.
- 28.— 30. Skalní v ofsajdu. ČSSR. Mládež od 10 let.

Kino hraje denně v 19,30 hodin, v neděli a ve středu v 17 a v 19,30 hodin.

Představení pro mládež:

v sobotu v 15 hodin

1. Nespoutaná příroda. SSSR. Barevný — česká verze.
8. Naše Karkulka. ČSSR. Barevný.
15. Křesadlo. Maďarsko. Barevný.
22. V 6 ráno na letišti. ČSSR. Barevný.
29. Na jedné stanici. SSSR. Barevný — česká verze.

Kino ČAS každou neděli od 9 do 11,30 nepřetržitě.

FILMY

Nalezená stopa

Sovětský umělecký film. Je 22. června 1941. Sovětské lidé si toto datum navždy zapamatují. V tento den svrhly tisíce fašistických letadel svůj smrtonosný náklad na mírumilovná města a osady. Začala válka. — V pohraničním moldavském městečku Čokanech dostala přímý zásah porodnice. Oddělení, kde ležely matky novorozeňat, bylo pohřbeno v sutinách. Všechny matky zahynuly. — Raněný seržant Michejev zachránil z troskek porodnice novorozeňátka. Vyvezl děti ven z městečka nákladním autem, které stěhovalo městský archiv. Tak začaly svůj život děti, které se narodily v prvním dnu války. Jakou cestou se ubíral jejich život — o tom vypravuje film Nalezená stopa, jehož děj probíhá už v mírových dnech a líčí hledání jednoho z těchto zachráněných dětí.

Ortel.

Polská filmová dramaturgie sáhla již mnohokrát po námětu z doby německé okupace. V režii mladého Jerzy Passendorfera vznikl film „Atentát“, u nás uvedený pod názvem „Ortel“. Líčí provedení velké akce jedné studentské ilegální skupiny, která má za úkol odstranit hromadného vraha SS a velitele varšavské policie. Za cenu vlastních životů se jim to podaří. Ačkoliv jejich mládí touží po životě plném lásky, krásy a poezie, nelekají se dalšího nebezpečí a v boji proti nepříteli pokračují.

Vystěhovalci.

Mexický umělecký film „Vystěhovalci“ se dotýká problému poameričtívání mexických rodin, které odcházejí do USA, aby zajistily svým dětem lepší budoucnost. V příběhu rodiny Pačkových, která rovněž odešla za lepším životem do USA, poznáváme však rub vytužených snů všech takových podobných rodin a s nimi prožíváme jejich zklamání. Ať už je to starý Pančo

Pačecko, který se nemůže dočkat povýšení ve svém zaměstnání, protože je „barevným Mexičanem“, nebo jeho dcera Alice, která po noci strávené se svým milencem — nejbohatším mladým Američanem z města, kvůli němuž uprchla z domova, se opět pokorně vrací domů, protože poznává, že i jejich vztahy ztroskotávají na pohrdání Američanů „barevnými Mexičany“. A přesto, že Pačecko obětoval své nové vlasti — Americe, své dva syny, nikdy jej tato země zcela nepřijme. Jenomže Pačecko už je starý a nemá dosti sil vrátit se zpátky, ale jeho syn Joe se vrátí do své opravdové vlasti, kde jedině může začít život bez ponižování a urážek, život důstojný člověka.

Bílé noci.

Sovětský barevný film — adaptace stejnojmenné novely F. M. Dostojevského — vypráví lyrický příběh mladého snílka — postavy typické pro buržoazní ruskou společnost minulého století — který za jarní noci, kdy petrohradské slunce zapadlo jen nízko za obzor, zamiloval se do neznámé mladé dívky. Vyprávěl jí o svém životě a vyslechl její zvláštní příběh. Čtyři noční schůzky znamenaly pro mladého snílka mnohem více než všechno jeho dosavadní snění. Nastěnka však milovala jiného a odešla s ním. Snílek se vrátil do svého osamocené a neradostného světa, provázen milou vzpomínkou na krásu těch několik bílých nocí.

Policejní hodina.

Český umělecký film režiséra Otakara Vávry „Policejní hodina“ byl natočen podle stejnojmenného románu spisovatele Gezy Včeličky. Jeho děj se odehrává v Praze v devadesátých letech minulého století, tedy v době, kdy se v našich zemích začíná formovat revoluční historická síla, masová dělnická strana, hlásící se k učení Karla Marxe. Z širokého proudu románového dění vyjímá film osud staré udřené matky Fišerové a jejich tři dětí. Starší dcera Julka se provdá do bohaté měšťácké rodiny Horáčkových a stane se zlou lakomou vykořisťovatelkou

všech, které bída vydá do jejich rukou, včetně vlastních sourozenců i matky. Mladší dcera Žofie, které se narodí nemanželské dítě, se stane snadnou kořistí bezcharakterního konfidenta, číšníka Petra Bureše. Konečně pak nejmladší syn, pekařský dělník, Franta, vyspěje po boku své statečné ženy Růženy z neuvědomělé vzpoury proti panským zlořádům v bojovníka-revolucionáře. — Film, který byl natočen na počest 40. výročí založení KSČ, usiluje o vystižení staropražského prostředí chudých a nejhudších, z něhož se zrodilo třídní uvědomění a počátky českého dělnického hnutí.

Májová bowle.

Německá veselohra. — Mistr Vilém Lehmann z chemického kombinátu v Grünefeldu slaví pětadesáté narozeniny. Očekává návštěvu svých dospělých dětí. Jako obvykle připravuje jeho žena na tuto oslavu májovou bowli. Shodou okolností přicházejí téměř od všech pozvaných omluvné dopisy. Gustav, pracovník ministerstva, je zaneprázdněn, manžel dcery Rózy, předšedá JZD, má důležitou schůzi, letec Günter je na cvičení a Pavel musí předat putovní prapor vítěznému kombinátu v Grünefeldu. Mistr Lehmann je smutný, netěší se ani z darů svých dětí. Teprve na slavnostním shromáždění v závodě se všechno obrátí. Po různých komických situacích se přece jenom celá rodina nakonec sejde a společně oslaví otcovy narozeniny a vypije májovou bowli.

Skalni v ofsajdu.

Slovenská sportovní veselohra se vysmívá těm, kdo se na hřištích a stadiónech mění z klidných občanů v křiklouny a výtržníky, kteří jsou obtížní a někdy i nebezpeční svému okolí. V tomto případě jde o tři přátele, kteří se mylně domnívají, že nejaktivnějším sportovcem je ten, koho je nejvíce slyšet. Jejich fotbalová vášeň dorostla už takových rozměrů, že nejsou schopni projevit zájem o něco jiného. Jeden z nich, Sekáč, za-

nedbává i svou rodinu. Jeho manželka se jednoho dne vzbouří a kategoricky prohlásí, že se příští neděli pojedou k babičce do Lučence. A právě na ten den připadá důležité utkání domácího mužstva s brazilským klubem. Sekáč a jeho přátelé mají spoustu starostí. Nejdůležitější z nich je získat vstupenky a obměkčit Sekáčovu manželku. Obojí se zvládne nad očekávání hladce, ale pak nastane další komplikace. V den zápasu jsou tři přátelé vyzváni, aby se dostavili na SNB, kde se koná jakési školení všech „skalních fanoušků“ z celého města. I když se jim podaří proniknout bez vstupenek na stadión, není jim dopřáno sledovat průběh zápasu.

STÁTNÍ SPOŘITELNA V HRANICÍCH

- zavádí spoření pro účastníky družstevní
- a soukromé bytové výstavby.

V roce 1963 zahájí výstavbu v novém sídlišti na Struhlovsku Stavební bytové družstvo v Hranicích, kde postaví čtyři bloky se 132 byty.

- STAŇTE SE ÚČASTNÍKY
- PODNIKOVÉHO SPOŘENÍ.

Pravidelným měsíčním spořením možno nastřádat na nákupy plánovaných potřeb pro domácnost a rodinu.

● KOMUNÁLNÍ SLUŽBY MĚSTA HRANIC ●
HRANICE NA MORAVĚ,
ulice 28. října č. p. 478. — Telefon čís. 370—386.

Zavádíme nové služby:

Od 1. 1. 1981 provádíme:

- INSTALATÉRSKÉ PRÁCE,
- MALÍŘSTVÍ
- A NATĚRAČSTVÍ,
- STOLÁŘSTVÍ.

Krátké dodací lhůty.

Služby jen pro obyvatelstvo.